

LLETRES ▶ NOVETAT

David Vann afronta el suïcidi del seu pare a 'Sukkwan Island'

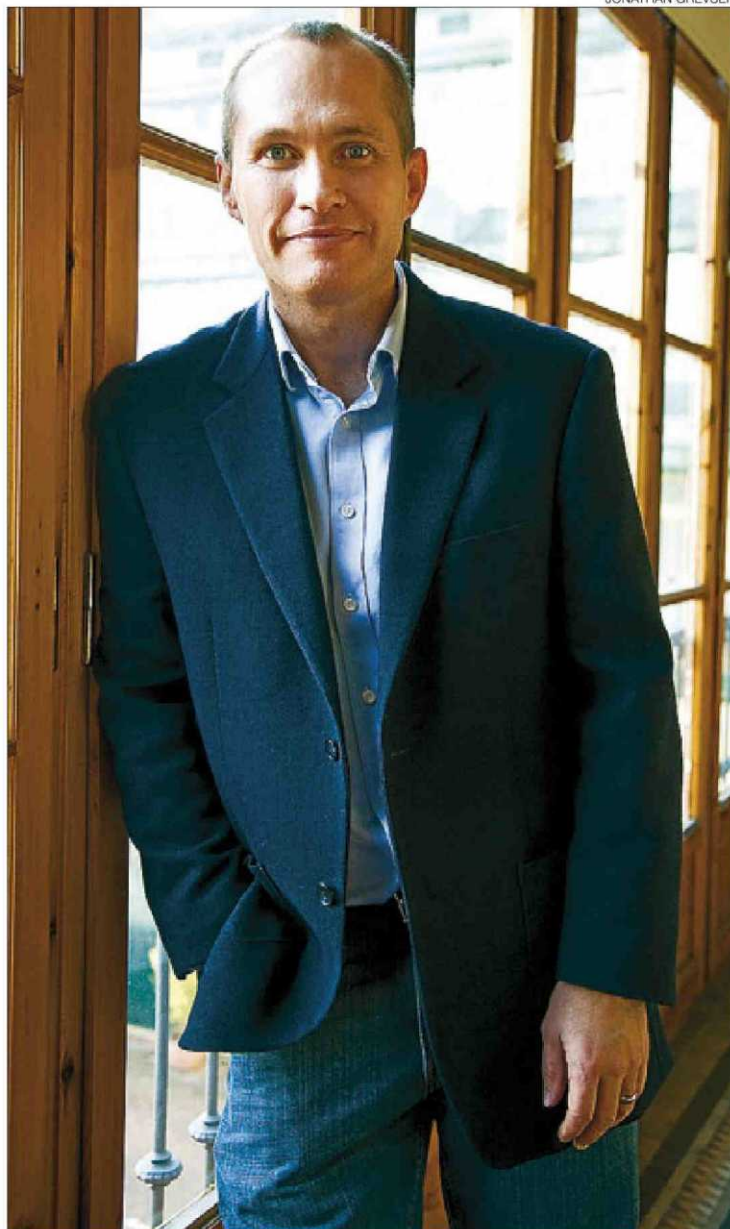
► La novel·la fabula una tensa relació paternofilial en una illa solitària d'Alaska

► El contundent debut de l'escriptor nord-americà guanya el prestigiós *Médecis*

ANNA ABELLA
BARCELONA

Als 13 anys a David Vann li va canviar la vida. El seu pare, un home depressiu i desesperat, divorciat dues vegades a causa de la infidelitat, li va preguntar si volia anar a passar un any amb ell a Alaska. Ell li va dir que no. «Dues setmanes més tard el meu pare es va suïcidar», recordava dijous a Barcelona aquest professor i escriptor de somriure franc, nascut fa 44 anys a l'illa d'Adak, Alaska. Per superar «el terrible sentiment de culpabilitat» al pensar si una resposta afirmativa ho hauria evitat, va recórrer a l'escriptura amb només 19 anys i el tardà però madur fruit d'aquesta «teràpia literària» va ser la seva *opera prima*, *Sukkwan Island* (Empúries/Alfàbia). En aquesta esgarrifosa, sorprenent, contundent i imprevisible novel·la curta, d'obligades referències autobiogràfiques banyades en ficció, hi va explicar «la història del nen que en lloc de dir que no diu que sí».

LA VERGONYA // «Durant els tres primers anys després del suïcidi deia que el meu pare havia mort de càncer perquè me n'avergonyia i no volia que ningú ho sabés», confessa Vann, que va estar una dècada reescriuint la novel·la, i patint insomni, fins que va trobar «la fórmula de parlar dels personatges a través del paisatge», convertint «Alaska en el tercer personatge» i mostrant «un món salvatge cap on el pare [Jim], que està molt desesperat, necessita escapar».

►► El nord-americà David Vann, dijous a Barcelona.

Sukkwan Island crea una atmosfera claustrofòbica i asfixiant, on es respira el drama encara per arribar, en una remota, inhòspita, freda i solitària illa d'Alaska, accessible només per mar i en hidroavió i a 50 milles de Ketchikan, on Vann es va cri-

ar i on caçava i pescava amb el seu pare. Roy, un xaval de 13 anys, àlter ego de l'autor, accepta l'oferta paterna de passar-hi un any per reconstruir la relació. Però, Jim, divorciat dues vegades i «reflex del meu pare -afirma-, que sempre va ser un in-

conscient que no pensava en les conseqüències del que feia», no preveu l'escassetat de menjar, la perillosa proximitat dels óssos o els imprevistos en un lloc on cap adult responsable portaria mai un nen.

CATARSI // Per a Vann, que intentava «comprendre la desesperança del seu pare», el relat «va tenir un efecte meravellós i catàrtic». «Em va ajudar a superar tota la vergonya i la ira que havia sentit i va tenir un altre efecte, el de tornar-lo a la vida -explica-. El llibre és gairebé una carta que volia escriure-li al meu pare, perquè un suïcidi és com una conversa interrompuda».

Vann rememora la «increïble» reacció de la família del seu pare: «Jo tenia 13 anys i em van regalar totes les seves armes, fins i tot el rifle per matar óssos amb què es va suïcidar». I el sentiment de culpa del seu oncle: «Va intentar convèncer el meu pare perquè seguís tractament psicològic i va viatjar a Alaska per separar-lo de les armes de caça però ell el va convèncer que no calia». I com el seu pare va trucar a la seva madrastra abans de matar-se per dir-li: «T'estimo però no viuré sense tu». Per a ella, plouia sobre mullat: «La mare de la meua madrastra va matar el seu marit perquè li era infidel i després es va tirar un tret».

ÈXIT TARDÀ // Vann va trigar 12 anys a aconseguir publicar *Sukkwan Island*, que formava part dels relats *Llegenda d'un suïcidi*, que s'editaran aviat a Espanya. El 2008, una elogiosa crítica a *The New York Times* el va catapultar a l'èxit al cridar l'atenció de la poderosa Harper Collins, que el va fitxar. El llibre acaba de guanyar a França el prestigiós premi *Médecis*, ha arribat a les llistes de vendes i s'ha traduït a 10 idiomes.

A Vann li encanta el mar, navegar i construir vaixells però la voràgine literària (està a punt de publicar un llibre i en té un altre en marxa) li ha tret la idea de fer la volta al món en solitari en catamarà. «Ara veig que és bastant perillós». ≡